

bragt, og, saaledes som det nu foreligger, har jeg i det Væsentlige ikke nogen reel Betænkelse ved Samme Forsudsat, at der ellers skulde gjøres Forandringer i Samme, kunde der vel være et Par Punkter, hvori ogsaa jeg kunde ønske Forandringer vedtagne, men, sag fremt det høie Thing maatte mene at kunne Nitte sig til Lovforslaget, som det foreligger, vil jeg heller ikke finde Anledning til at foreslaae Forandringer i det. Det væsentligste Nye i Samme og det som maaskee nærmest nødvendiggjør Lovgivningsmagtens Indskriden naar Sagen skal ordnes, som nu her foreslaaet, er navnlig den Forpligtelse, der ved §§ 2 lægges paa Lægerne til at foretage Eighn indenfor 1/4 Meils Afstand fra deres Bopæl. Jeg tror at det er af Isamegen Interesse, for det Offentlige, at Eighn i saa stort et Omfang som muligt foretages af Læger, at jeg for mit Bedkommende ikke har fundet nogen Betænkelse ved at tiltræde en saadan Forholdsregel, skjøndt den ganske vist ikke er uden Betydning, navnlig, naar hen-sees til den ringe Betaling, der er tilskrevet Lægerne for deestige Forretninger.

Tobiesen: Jeg kan ikke sige Andet, end at det er mig meget kjært, at denne Sag har været Gjenstand for den Behandling, som den har modtaget i Folkethinget, og at det under Samme omhandlede Spørgsmaal er kommet frem der; thi, naar et saadant Spørgsmaal har sqaet en mere almindelig Interesse, saa forekommer det mig ogsaa rigtig, at der fra Lovgivningsmagtens Side træffes Bestemmelser for at imødekomme den almindelige Stemning i saa Henseende. Det har glædet mig saa meget mere, som der hidtil har manglet ikke saa Bestemmelser paa det Gebeet, som omhandles i det foreliggende Lovforslag. Der er imidlertid et Punkt i Samme, som jeg skal tillade mig at omtale med et Par Ord, idet det ikke er mig aldeles klart, hvorledes det skal opfattes. Jeg sigter herved til den Forpligtelse, som i §§ 2 og 3 er paalagt Lægerne til at foretage Eighn. Det forekommer mig, at der i disse Paragraffer tildeels indholdes forskellige Regler, og at den ene af dem modfiger den anden. Det hedder saaledes

i § 2 som den første Regel: „Paa Landet skal Eighn ligeledes foretages af autoriserede Læger, hvor saadanne ere hofstidende; dog skal ingen paa Landet hofat privat Læge være pligtig at foretage Eighn i større Afstand end 1/4 Meil fra hans Bopæl.“ Dette er, som sagt, den første Regel, der gives om dette Forhold. Autoriserede Læger ere jo baade offentlige og private Læger; Redactionen viser noksom, at den private Læge ogsaa er autoriseret Læge, hvad der jo forøvrigt ikke kunde være Tvivl om, og som jeg ogsaa kun bemærker med Henhyn til, hvad der kommer senere. Saa følger den næste Regel, der lyder saaledes: „Hvor flere Læger boe paa eet Sted, foretages Eighnet i Reglen af den Læge, som har behandlet den Afldøde i hans sidste Sygdom. Det skal dog staae den Afldødes Efterladte eller andre rette Bedkommende frit at lade Eighnet foretage af en anden Læge.“ Jeg veed nu ikke, om den Regel, at det i Reglen skal være den Læge, som har behandlet den Afldøde i hans sidste Sygdom, der skal foretage Eighnet, er en Undtagelse fra den nævnte første Regel, at ingen paa Landet hofat privat Læge skal være pligtig at foretage Eighn i større Afstand end 1/4 Meil fra hans Bopæl, men den er i alt Fald ikke given som en bestemt Forpligtelse, thi der staaer kun, at Eighnet i Reglen skal foretages af den Læge, der har haft den Afldøde under Behandling. Det er altsaa ikke nogen ligefrem Forpligtelse, der herved er paalagt Lægen; men det er dog heller ikke nogen Ret, der er given ham, til at foretage Eighnet, thi den Afldødes Efterladte skulle jo kunne tilfalde en anden Læge. Dernæst kommer der følgende Regel: „Har den Afldøde ikke været under Behandling af nogen Læge, eller har denne lovlig Forhindring, paahviler Forpligtelsen til at lade Eighnet i Kjøbenhavn de ved Fattigvæsenet ansatte Districtslæger, i Kjøbstæderne de derboende Stads- eller Districtslæger, paa Landet den paa Stedet boende Districtslæge, dersom en saadan findes, og ellers den af de andre Læger, der dertil kaldes af rette Bedkommende.“ Her er der altsaa kommet en ny almindelig Regel til, hvorefter Forpligtelsen til at foretage Eighnet, naar ingen